

„Ейгиди лудо, да младо!
Продай си чуфте пицоле,
Купи си рало волове,
Ори си рамне дворове,
Сей ми си, лудо, ядове;
Акѣ не ти никнатъ ядове
Мног' ке сѣ ядишѣ по мене.

Сей ми си, лудо, ружин-отѣ,
Акѣ не ти никнитѣ ружин-отѣ,
Мног' ке сѣ ружишѣ по мене.
Сей ми си, лудо, врѣтика,
Акѣ не ти никнитѣ врѣтика,
Мног' ке сѣ врѣтишѣ по мене.“

304.

„Марчо ле, Марчо, Marie!
Гясъ снощи пушифѣ за тебе,
Оти не дойде до мене?“
А она веле, говоре:
„Ей море лудо, да младо,
Кинисахѣ, лудо, да дойдамѣ,
На пѣтѣ ме мене стрете'а
Майчини-те деветѣ брака
Деветѣ брака, осумѣ сна'и,
Двана'есетѣ мили мнуци,

Отѣ пѣтѣ мене ме вѣрна'а.
Дури дома да си одамѣ,
Дури врати да отворамѣ,
Дур' кандило да запаламѣ,
Дури огинѣ да наваламѣ,
Дури вечера да зготвамѣ,
Дури погача да месамѣ,
Дури кокошка да печамѣ,
Достигнаха стройници-те,
Нели мене армасаха.“

305.

Прошетахѣ горе, прошетахѣ долу,
Току да видамѣ тая що сакамѣ,
Тая що сакамѣ и що ме сакатѣ,
Тая що любамѣ и що ме любить.
Видохѣ га видохѣ горна махала,
Горна махала, въ мала градина,
Карафилѣ граде, шебо'и праше.
Умехѣ, сѣ чудехѣ ка да и речамѣ
Ка да и речамѣ, да ѣ позадрамѣ.
Рекохѣ и рекохѣ „малка девойко,
Малка девойко, блага яболко!
Юрвай ми, моме, солба босильокѣ,
Солба босильокѣ, гранка карафилѣ.
За да закачамѣ на бѣла чалма
На бѣла чалма, натѣ цѣрни очи!“
Мома му веле, веле говоре: